

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Mars 1907.

No. 3.

Korsets och uppståndelsens påsk.

I.

Palmsöndagen.

(Luk. 22: 14—22.)

En afskedsfest i kretsen af de dina
du firar, Herre, snart är mörkrets
stund.

Dig bidar bågaren af namnlös pina,
men innan dess du gör ett nytt för-
bund.

Det gamlas skuggor skola undan
vika,

det nyas skatter göra själar rika
i dig, ty du dig själf de dina ger,
och hvad kan hjärtat då väl önska
mer?

Du skiftar brödet, och därvid du sä-
ger:

“Se, min lekamen, gifven ut för er!”
Och kalken samma höga värde äger,
den är det blod, som lif åt själen ger.
Med dig på bordet är förräddarhan-
den,

men mera starka skola kärleksban-
den

emellan dig och dem, som tro på dig,
dock knyts nu trots Judas' mörka
stig.

En afskedsstund med minnen rika,
höga

är stunden här i festligt smyckad
sal,

visst draga redan skuggor för ditt
öga,

de stiga upp ur Kidrons mörka dal,
men du skall ensam hän till striden

tåga,
mot synd och död och helvete du
våga

allena kan en strid, en strid till slut,
där släktets sak för evigt redes ut.

II.

Långfredagen.

(Luk. 23: 32—43.)

Leddes där ock ut två andra
skyldiga ogärningsmän.

Skulle du, o Jesus, vandra
mellan dem till döden hän? —

O Guds Son, ett djup jag anar,
som ej dödlig mäta kan,
djup af lidande, som banar
väg, där väg nyss ingen fann.

Hufvudskalleplatsen redan
färdig står att taga mot
offret, och den djupa svadan,
som dig välla hän och hot,
och den syndabördan svära,
ingen här kan lindring ge,
här dig skola slita, såra
tusen dödars kval och ve.

Snart du där på korset hänger,
och mitt häpna öga ser
skriften, men den skriften tränger
djupt uti mitt hjärta ner.
“Judars Konung!”—Arme hedning,
var det icke så, du skref,
följde du en högre ledning,
männe Gud dig därtill dref?

“Judars Konung!”, mer än detta
du, o Herre Jesus, är!

På den trou du skall dig sätta,
inför hvilken himlars här
ödmjukt böjer knä, och alla
värdars riken skola sig
en gång åt din makt befalla
och allt valde bjuda dig.

Men jag blir vid korset stilla,

dina sista ord jag hör.

För den värld, som gjort så illa,
beder du, förr än du dör,
och när ditt fullkomnad t ljuder,
jublar himmel, lyssnar jord,
djupet själf af oro sjuder
vid så väldigt frälsarord.

Allt fullkomnad är, du böjer
hufvudet mot skuldran ned,
mörkret icke längre dröjer
kring det kors, där nyss du led.
Snart du gömmas skall i grafven,
men jag vill vid grafven stå,
tills jag ser, hur dödens glafven
du skall där i spillror slå.

III.

Påskdagen.

(Matt. 28: 1—8.)

Klar som en ljungeld från himlen
sig sänker
ängeln till grafven och öppnar dess
port.

Nu äro korsade helvetets ränker,
ljus själfva grafven har Frälsaren
gjort.

Han, som där hvilat, ur henne är
gången,

han är uppstånden, han är icke där!
Döden, som fångslat, för evigt är
fången,

lif och uppståndelse Jesus nu är.

Nalkens, I kvinnor! O, kom, Mag-
dalena,

räds ej att lyssna till ängelens tal!
Han, som dig kunde från synderna
rena,

dväljes ej mera i skuggornas dal.

Gack och förkunna för bröder, som
bida:

“Jesus, vår Mästare, snart vi få se”,
trösta de hjärtan, som klaga och kvä-
da,

frid åt de fridlösa själarna ge!

LUDVIG i Augustana.

Columbia-konferensens 15:de årsmöte

i Spokane, Wash., den 20—25 febru-
ari 1907.

I enlighet med vid föregående års-
möte fattadt beslut och efter veder-
börligen skedd pålysning i tidning-
arna *Augustana* och *COLUMBIA* sam-
manträdde Columbia-konferensen af
Augustana-synoden till sitt femton-
de årsmöte i Salems-församlingens
i Spokane, Wash., kyrka onsdagen
den 20 febr. 1907 kl. 8 e. m. Mötet
öppnades medelst högtidlig högmäs-
sogudstjänsts firande. Konferens-
predikan hölls af konferensens ord-
förande, pastor Martin L. Larson.
Texten för densamma utgjordes af
Fil. 3: 7—14. Ämnet var: “Vinst
eller förlust för evigheten.” Som li-
turger tjänade konferensens sekr.
och vice ordf. Församlingens lärare,
pastor J. Jespersion, hälsade konfe-
rensens ledamöter och öfriga gäster
hjärtligt välkomna till församlingen,
hemmen och staden.

Följande voro vid detta möte när-
varande: pastorerna dr G. A. Au-
derson, Martin L. Larson, C. E.
Frisk, V. N. Thorén, G. E. Rydquist,
C. J. Renhard, C. A. Tolin, B. S.
Nyström, J. Jespersion och under-
tecknad; stud. Oscar Liden samt hrr
C. J. Johnson, La Conner, M. We-
lander, Seattle, Oscar Carlson, Port-
land, J. A. Sandgren, Spokane,
Adrian Nelson, Moscow, och Axel
Olsson, Troy.

Konferensens gäster vid mötet vo-
ro pastorerna Herman Lind, Ana-
conda, Mont., och J. E. Oslund,
Wallace, Idaho, samt åtskilliga af
våra medlemmar från i synnerhet
Moscow och Troy.

Morgonen den 21 vidtog konferen-
sen behandlingen af löpande göro-
mål. Tre förmiddagar och en del af
en eftermiddag åtgingo för detta
ändamål.

Först kom

Ordförandens årsberättelse,

hvilken hade följande lydelse:

Älskade bröder i Herren.

Jesu frid!

“Halletuja! Jag vill tacka Her-

ren af allt hjärta i de rättsinnigas råd och församling. Stora äro Herrens verk, värda att begrundas af alla, som hafva sin lust i dem. Majestät och härlighet är hvad han gör, och hans rättfärdighet förblifver evinnerligen. Han har låtit sina under vara i äminnelse; nådig och barmhärtig är Herren." En sådan Gud behöfva vi, när jorden bäfvar och elementen rasa, när olyckor af många slag höra till dagordningen, när otrons vindar korsa hvarandra och man ropar från olika håll: "Bort med religionen, bort med all bestående ordning!" Den nådige och barmhärtige Herren står dock vid styret. Han skall säkert föra sin kyrkas skepp in i den lugna, sälla hamnen. Där skola vi kunna fullkomligt tacka honom för all undfängen nåd och barmhärtighet.

Det är åter min kära plikt, att på grund af de erhållna rapporterna inför konferensen föredraga något om ett hänsvunnet års erfarenheter i vår kyrkliga verksamhet inom vår konferens, erfarenheter af med- och motgång, sorg och glädje. Här nere blir det väl alltid en blandning.

Af de rapporter jag fått synes, att vårt arbete i de flesta fall gått framåt. Verksamheten ter sig olika på olika platser. På en plats är högmässogudstjänsten, på en annan aftonsångsgudstjänsten talrikast besökt. Det klagas öfver brist på intresse för veckogudstjänsterna från de flesta håll. På vissa ställen aflyser man dem helt under sommaren. Blifver där mera verkligt behof af den näring ordet gifver, så blefve där nog mera folk vid veckogudstjänsterna ock. Visserligen förekomma giltiga skäl för bortoblivande.

Endast två rapporter tala något om att bönemöten hållits. Hafva vi då endast tre församlingar, där sådana möten hållas? Om bönemöten heter det i en rapport: "Vissa tider af året hafva ägnats åt bönemöten i hemmen, hvilka möten ländt till uppmuntran och styrkandet af det andliga lifvet." Denna erfarenhet får man nog göra, hvarhelst sådana möten hållas i anda och sanning.

I de större församlingarna firas Herrens heliga nattvard hvarannan månad, i de mindre mera sällan. Kyrkorådet i en församling har beslutat, att under innevarande år skall Herrens nattvard firas en gång hvarje månad. I en församling begagnar man svenska språket den ena

gången och engelska den andra vid nattvardens firande. De flesta kommunikanterna hafva en eller flera gånger på året bevistat Herrens bord. Men en del blir i regeln borta. Härom heter det i en rapport: "För min del ser jag uti ett sådant förhållande ett vittnesbörd om tillvaron af en väsentlig brist i insikten om den heliga nattvardens värde och en motsvarande brist i kännedomen om den egna synden och det däraf härledda behovet af den förlåtelse, som i nattvarden lofvas åt ångersfulla syndare." I en annan heter det: "Här är icke ondt om nådehungrande själar, det synes tydligt både af gudstjänsterna och nattvardsgångarna." I ännu en annan: "De gudstjänst- och nattvardsfirandes antal har visat stadig tillväxt med ökad intresse."

Dopet brukas med vördnad af medlemmarna och många utomstående. Aek, om alla, som komma i beröring med nådemedlen, ock mottoge till lifs den nåd Gud däri tillbjuder och meddelar människorna! Huru lätt skulle ej församlingsarbetet då bli, och hvilka stora förändringar skulle ej inträda i samhällena. Men det gäller ändå att hålla på i tid och i otid, vetande att edert arbete icke är fäfangt i Herren.

Församlingsskola hölls i en församling i tio veckor och i en två veckor af en lärare i hvardera samt i en fyra veckor af två lärare. En af våra missionspastorer håller kristendomsskola med några barn i en af sina församlingar hvarje gång han besöker den församlingen. I en rapport frågar en broder: "Kommer manne aldrig den dag, då vårt folk skall vakna upp och lära sig inse den kristna hvardagsskolans betydelse?"

Söndagsskola har hållits i nästan alla församlingarna under hela eller större delen af året. Somliga rapporter klagas bitterliga öfver brist på tillräckliga lärarekrafter, andra säga sig hafva "goda lärare" och klagas ej öfver någon brist. I åtminstone två församlingar har man omorganiserat skolan så, att man lämnar ute A-B-C-boken och Barnens andra bok och läser i stället Solglinten, Solstrålen och Bibliska Berättelser med de mindre barnen. Därigenom gifves tillfälle att med alla barnen läsa något, som är hämtadt ur den heliga skrift, och som talar om Jesus. Jag tror, att alla våra söndagsskolor böra snarast möjligt göra den-

na förändring, ty den blir säkert en förändring till det bättre.

At konfirmationsundervisningen ägna sig pastorerna med ifver och allvar. Om denna verksamhet vill jag anföra följande ord: "Alla ådagalade under sin undervisningstid berömvärd flit och trohet." En annan säger: "Hade särskild anledning till fröjd afseende årets konfirmationsklass, icke endast därför att den i numerärt afseende var den mest fullständiga af någon klass i församlingens historia, utan glädjeämnet var Guds verk i deras hjärtan." Käre bröder! O, att vi med afseende på alla våra konfirmander finge sådana glädjeämnen. Men i vissa fall får man ju göra sorgliga erfarenheter både under lästiden och efteråt.

Några rapporter orda särskildt om ungdomen i församlingarna. I en heter det: "Om ungdomen är på det hela intet annat än godt att säga." I en annan: "Ungdomen artar sig väl och är en god hjälp för församlingen." Lycklig den församling, som har en snäll och allvarligt gudfruktig ungdom.

Ungdoms- och andra föreningar finnas i de allra flesta församlingarna. Intet annat än godt säges om dessa föreningar och deras möten. I en rapport uttryckes det hoppet, att ungdomen på platsen skall allt mer och mer genom församlingen och ungdomsföreningen dragas till ett sant kristligt lif och ädlare sträfvan. I en församling har ungdomsföreningen gått in i Luther League. I rapporten därifrån läsa vi: "Detta steg togs för att komma i beröring med annan luthersk ungdom och så liksom få en ny impuls i verksamheten. Jag kan icke se hvarför vi icke såsom konferensungdom kunna förena oss med Luther League. Om alla våra ungdomsföreningar gjorde så, skulle vi blifva det tongifvande elementet i ofvannämnda League. Föreningen (församlingens ungdomsförening) är fortfarande den mest blomstrande grenen i vår verksamhet. Gud vare tack för en verksam ungdomsskara, för ungdom, som älskar sin kyrka och som redan tidigt får lära sig att deltaga i Guds rikes strider." Så långt ur nämnda rapport. Konferensen borde kauske behandla frågan om huruvida våra ungdomsföreningar böra ingå i Luther League eller icke. Om de olika föreningarna säges vidare, at de äro församlingen till

stor hjälp i finansiellt hänseende. Mätte Gud få bevara vår ungdom från synden och allt mer och mer införlifva den med sig och församlingen.

Irrlärare ströfva omkring öfverallt och irrläror dyka ständigt upp i nya former, men inga klagomål hafva inkommit om gjorda förluster genom deras verksamhet. Gud vare lof, att han i nåd bevarat vårt folk vid den rena evangeliska läran. Mätte ock evangeliets kraft få åstadkomma sant andligt lif i allas hjärtan.

Vi hafva icke fått glädjas öfver några särskilda större väckelser såsom några af våra församlingar österut, men vi hafva ändå fått tydliga bevis på att ordet icke predikas fäfängt. Herren fortfar att draga, och somliga låta sig dragas. Det andliga lifvet torde väl vara starkare i en församling och individ och svagare i en annan, men Gud vare lof, att han har sina barn öfverallt. "Herren känner de sina, och: Hvar och en, som åkallar Herrens namn, gånge ifrån orättfärdigheten." Mätte detta vara vår lösen, och mätte vi mer och mer arbeta för och bedja om själars frälsning genom en sann trosförening med Herren Jesus.

Det sedliga tillståndet är ej fullkomligt. Där är orsak till djup sorg, att syndafall förekomma, men midt i denna sorg böra vi glädjas däröfver, att våra pastorer och kyrkoråd i allmänhet äro nog både vakna och modiga till att öfva allvarlig kyrkotukt. Mätte hvarken timliga förmåner eller anseende till personen hindra oss från sådan kyrkotukts utöfvande. Till och med Israels historia under ökenvandringen talar om nödvändigheten och välsignelsen däraf.

När det gäller uppoffring för Guds rikets sak på jorden, är förhållandet olika i olika församlingar. I en församling är man "rädd nästan till förtviflan för att höja kommunikatagiften för prästlön och andra löpande utgifter." En annan församling vill ej blott lägga ut de af konferensen och synoden ombeslutade "assessments" och kollekter, utan hon har ock beslutat kalla en lärare till en förstad och själf garantera hans lön för första året. Andra hafva ock gjort ganska stora uppoffringar. Ingen församling eller enskild person har någonsin förlorat på ett starkt uppoffringssinne. Vår gode Gud blir oss aldrig något skyl-

dig. Men den som sparligen sår, han skall ock sparligen uppskåra.

Med afseende på församlingarnas kyrkoegendom må nämnas följande: Kyrkan i Moscow blef färdig förliden mars månad, och man ämnar i år betala en del af skulden. Den nya kyrkan i Portland blef färdig i september, och församlingen där har en mycket välbelägen och präktig egendom. I Marshfield har man beslutat att gifva sin pastor ett hem i en extra våning öfver församlingens "hall". Kyrkoegendomarna i Astoria, Ore., och Vancouver, B. C., hafva ock blifvit förbättrade. I Bellingham har man satt in mycket vackra ljuskronor, de vackraste i konferensen. I Everett har ny, mera välbelägen tomt blifvit köpt, och man ämnar antingen flytta kyrkan eller bygga ny kyrka. I La Conner har ungdomsföreningen byggt en ändamålsenlig "hall". I Tacoma har man beslutat att i år betala skulden på egendomen och insätta piporgel. I Seattle är skulden betald, och glädjefest har firats i anledning däraf.

Och här i Spokane har man, såsom vi alla kunna se, med mycket arbete och uppoffring förändrat och storligen förskönat kyrkan. Heder åt alla dessa uppoffrande och verk samma församlingar.

Vi hafva alla orsak att glädjas öfver de stora anbud, som konferensen fått för sin skola från staden Coeur d'Alene och mr John F. Firch. Vid sitt möte i Powell Valley i augusti beslutade konferensen att antaga dessa anbud och upprätta sin skola i Coeur d'Alene. Till skolans president valdes pastor J. Jespersen. För vidare upplysningar om skolsaken hänvisas till direktionens rapport.

Förhållandet mellan pastorer och församlingar har i allmänhet varit godt, i de flesta fall det bästa möjliga. Om en eller annan medlem sätter sig på tvären och bär sig illa åt, så är det ju ej hela församlingens skuld. Pastorerna äro flitiga och nitiska, och församlingarna lära sig mer och mer att sätta värde därpå.

För underrättelser om konferensens mission hänvisas man till missionsstyrelsens årsberättelse.

Inga dödsfall hafva inträffat bland våra pastorer eller i deras familjer, och hälsotillståndet har i allmänhet varit godt. Pastor Thoréns maka har dock äfven i år varit mycket klen till hälsan. Gud tröste och

styrke pastor och fru Thorén i deras pröfningar.

Pastor C. R. Swanson har, till allas vår djupa sorg, af hälsoskäl ansett sig böra flytta till annan ort. Konferensen sörjer ock djupt öfver pastor Gustaf Bergmans flyttning. Vi behöfde dem båda väl. Till dem båda säga vi ett hjärtligt: Gud vare med och välsigne eder på edra nya arbetsfält.

Konferensen gläder sig innerligt öfver pastor C. A. Tolins inflyttning och upptagande af arbetet i East Portland, där vi nu fått ett nytt pastorat och en ganska stor församling redan. Hon har beslutat bygga kyrka snarast möjligt.

Jag har invigt kyrkorna i Moscow och Portland. Pastor Frisk har lagt hörnstenen till den nya kyrkan i South Tacoma.

En ny församling har stiftats af pastor Renhard i East Portland, af pastor Tolin en i Warren, Ore., och en af pastor Frisk i South Tacoma. Församlingen i Kent begär inträde i konferensen vid detta möte.

Pastor Nelson har till allas vår glädje och stora belåtenhet redigerat COLUMBIA. Vår innerliga önskan är, att han mätte hålla på därmed, men han begär och behöfver mer hjälp än han hitintills har fått.

Jag har med lust studerat de erhållna rapporterna och härofvän sökt återgifva deras väsentliga innehåll och vill nu sluta med de mycket sköna ord, som jag finner i en af dem, där det heter: "Under vår ringa verksamhet i Guds rike påminnas vi från alla håll, att vi ännu äro på jorden, där allting skiftar och växlar. Där är ljus och mörkers omsiktelse, skuggor och dagrar. Något idealtillstånd söker man förgäfvast åstadkomma. Vid betraktandet af det oändligt sköna och upphöjda i Guds ord, och besinnande vidare, att just detta ord är den högsta auktoritet, från hvilken ingen kan vädja, förundrar man sig öfver att icke hvarenda människa, som kommer under dess inlytande och lär känna dess allvarliga utsagor, stannar inför detsamma liksom fångvaktaren i Filippi inför Paulus och Silas och frågar ur hjärtats djup: Hvad skall jag göra, att jag må varda frälst? och så följer dess heliga anvisning att tro på Jesus Kristus till frälsning och salighet. Att så icke sker, vittnar kraftigare än ord kunna beskrifva det om den förfärliga makt synden gör gällande öfver oss arma

jordekryp. Så må vi därför hålla på, predika ordet i tid och i otid, straffa, truga, förmana med all saktmodighet och lärdom, att genom Guds nåd någon här och någon där må blifva öfvertygad, må stanna i sitt vilda lopp, finna sig själf, finna Herren Jesus Kristus och i honom frälsning, och så få behålla sin själ såsom ett byte. Hvilket saligt arbete! Hvilket härligt mål!"

"Men honom, som förmår bevara oss från fall och ställa oss ostraffliga inför sin härlighet med fröjd, den ende Guden, vår Frälsare genom Jesus Kristus, vår Herre, honom tillkommer ära, majestät, valde och makt, före all tid och nu och i all evighet. Amen."

Gud välsigne detta möte och alla våra pastorer och församlingar.

Spokane, Wash., den 21 febr. 1907.

Eder i Herren förbundne medtjänare

MARTIN L. LARSON.

Denna årsberättelse öfverlämnades till en af konferensen vald kommitté, bestående af en präst och en lekman från hvarje missionsdistrikt. Sagda kommittés rapport, amenderad, antogs så lydande:

Ärade Columbia-konferens. Nåd och frid! Eder kommitté, som tillsattes att bereda förslag med anledning af ordförandens ämbetsberättelse, beder att värdsamt få föreslå följande:

1. att konferensen hembär sin djupa tacksamhet till den allsmäktige och kärleksrike Guden, som under det flydda konferensåret så nådligt bevarat och så rikligen välsignat vår verksamhet och gifvit en stor och glädjande framgång på alla dess områden;

2. att konferensen med tacksamhet erkänner den trohet och det nit, hvarmed den afgående ordföranden nu i fem år skött sitt ansvarsfulla värf, och värderar den sakrika och fulltoniga rapport han till konferensen framlämnat;

3. att konferensen högligen gläder sig öfver att söndagsgudstjänsterna varit väl besökta, att Guds ord och de heliga sakramenten brukats med vördnad och till välsignelse, och önskar, att detta förhållande måtte blott blifva mer och mer allmänt, så att icke blott de äldre, utan äfven de yngre måtte flitigare besöka gudstjänsten och oftare söka sin Gud och Frälsare i den heliga nattvarden; men på samma gång beklagar den, att icke samma intresse visats för veckogudstjänster och bönemöten,

och beder Gud om en kraftig väckelse, om en Andens pingstvind ibland våtr folk;

4. att konferensen gläder sig öfver de bemödanden, som gjorts för barnens kristliga uppfostran i hemmen och för den kristliga undervisning de fått i hvardagsskolan (där sådan kunnat hållas) och i söndagskolan, men beklagar den för handen varande bristen på lärarekrafter i en del församlingar samt väcker föräldrars och församlingsmedlemmars för öfrigt uppmärksamhet på den plikt, som åligger dem i fråga om barnens kristliga uppfostran och på de stora och härliga förmåner, som därmed äro förenade;

5. att konferensen rekommenderar till sina församlingar, att de, så vidt möjligt är, införa General Councils undervisningssystem i sina söndagskolor;

6. att konferensen storligen gläder sig däröfver, att dess församlingar så väl som enskilda medlemmar äro trogna vår kyrka och dess oförgängliga tro och lära;

7. att konferensen erkänner med djup saknad förlusten af pastor Gustaf Berman, som flyttat från konferensen till annan ort, och uttrycker äfven sin stora ledsnad öfver pastor C. R. Swansons tillämnade flyttning, men tillönskar dem Guds välsignelse på deras nya verksamhetsfält; samtidigt gläder sig konferensen öfver den tillökning af arbetarekrafter, som den vunnit genom pastor C. A. Tolins hitflyttning och upptagande af verksamhet ibland oss;

8. *Whereas* an institution of learning, founded on the principles of the Christian religion, in which our youth may receive their education under the wholesome influences of the church, is of the greatest value; and

Whereas such an institution is dependent for its support largely upon the voluntary contributions of its constituency and therefore has the utmost need of liberal donations for the establishment of funds for its maintenance; and

Whereas the Commercial Club of Coeur d'Alene, Idaho, and Col. Jno. F. Firch of Spokane, Wash., have by their munificent liberality greatly aided the Columbia Conference in establishing an educational institution; and

Whereas all the instruments relative to these donations are now about perfected; therefore, be it

Resolved, by the Columbia Conference, in convention assembled, that we sincerely appreciate the kindly interest taken in our educational work by the said Commercial Club and Col. Firch; and further

Resolved, that we express our heartfelt thanks to the said Commercial Club and the said Col. Firch, and hope that their liberal donations will prove a blessing to our Conference and to the community at large; and be it also

Resolved, that we instruct our secretary to transmit to the said parties a copy of these resolutions.

Spokane, Wash., den 23 febr. 1907.

Värdsamt,

N. J. W. NELSON, ordf.,

V. N. THORÉN,

C. J. JOHNSON,

O. CARLSON,

J. A. SANDGREN,

GUSTAF E. RYDQUIST, sekr.

Punkterna 1 och 2 antogs genom stående omröstning.

Konferensen beslöt, att affärssessionerna hållas kl. 9—12 f. m. och att diskussion öfver ämnet "Hemmet" äger rum kl. 2:30—5 e. m.

Val af ämbetsmän.

Till valdomare utnämndes hr Axel Olsson och pastor C. E. Frisk.

Ämbetsmannavalet utföll som följer:

pastor N. J. W. Nelson, ordförande,

pastor C. E. Frisk, vice ordförande,

pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare och statistiker,

pastor Carl J. Renhard, skattmästare,

doktor G. A. Anderson, historiker och arkivarie för den tid han står såsom pastor inom konferensen.

Som medlemmar i "Board of Trustees", missionsstyrelse och verkställande kommitté, valdes följande: pastorerna N. J. W. Nelson, J. Jespersen och dr G. A. Anderson; lekmanen hrr Axel Olsson, Troy, Idaho, och Peter J. Johnson, Tacoma, Wash.

Ombud till synodalmötet.

Därtill valdes pastorerna C. E. Frisk och Gustaf E. Rydquist; suppleanter: pastorerna C. J. Renhard och V. N. Thorén.

Som läroverkets representant valdes pastor Jespersen, skolans president. Styrelsen bemyndigades att utnämna hans suppleant.

Konferensen förbigick val af lek-

mannas representanter i synodalmötet och synodalrådet och bemyndigade ordföranden att utnämna sådana.

Missionsstyrelsens rapport.

Missionsstyrelsen afgaf sin rapport, och lydde den som följer:
Till ärade Columbia-konferensen!

Nåd och frid!

Huru skola vi få arbetare i den myckna säden? Bedjen därom, säger Herren. Vi hoppades vid förlidets årsmöte, att vi skulle kunna få ett så kraftigt understöd från synoden, att vi skulle kunnat kalla åtminstone en man till för British Columbia. Men vi hafva fått helt litet af synoden, och följden är, att vi hafva intet kunnat göra i sagda syfte.

Genom utflyttning och en verksam medlems död har den lilla församlingen i Golden, B. C., förminskats. Man kan icke mycket göra där, förrän en man anställts i de trakterna, ty afståndet från andra våra församlingar är allt för stort.

I Vancouver har arbetet gått stadig framåt. En stor förändring till det bättre i både inre och yttre bemärkelse har kommit till stånd. Men där är det sorg, och vi sörja öfver att pastor C. R. Swanson af hälsoskäl ansett sig böra flytta till Boston, Mass. Broder Swanson har besökt New Westminster, Victoria och andra platser. Må Gud få leda den kandidat, som är kallad dit, så att han kommer till detta viktiga missionsfält. Genom Guds välsignelse torde det snart kunna bli ett själfuppehållande pastorat.

Bellingham-Clearbrook-Ferndale-pastoratet har ock till vår stora sorg blifvit vakant genom Bergmans afflyttning till Varna, Ill. Pastoratet har kallat tvenne gånger och fått nej till svar. Sist kallades pastor Axel M. Green. Detta är ett mycket viktigt fält, och vi hoppas, att det ej må behöfva stå vakant länge. Dr G. A. Anderson har godhetsfullt åtagit sig att göra hvad han kan där, men hans tid och krafter kunna icke räcka till, och dessutom kan pastoratet icke reda sig med blott tillfälliga besök. Utom detta pastorat har dr Anderson äfven besökt Anacortes, Burlington, Mt Vernon m. fl. platser. I Mt Vernon torde vi snart kunna få en liten församling.

I Everett har arbetet fortgått med svårigheter under året. Det beklagas, att vår kyrka kommit på orätt

ställe, och församlingen har därför köpt sig en annan tomt. Man hoppas, att denna ändring skall blifva till stor nytta. Ske alltså! Everett är en betydelsefull plats, och arbetet bör där bedrivas med kraft. Pastor Thorén har talat om att lämna arbetet där, men ännu håller han i, till vår glädje. Mätte han i Herrens namn segra till slut. "Det intet finns, som icke vinnas af kärleken, som lider." Han har ock regelbundet besökt sin annexförsamling i Bothell. Om hans arbete på de missionsplatser, som han först tog upp, känna vi intet.

Församlingen i Seattle har kallat pastor att tjäna såsom missionär i Ballard. Hon hoppas, att genom ett kraftigt arbete en rätt ansenlig församling skall kunna komma till stånd där ganska snart. Särskildt missionsarbete borde ock påbörjas på tvenne andra utkanter i den stora staden. Pastor Larson har besökt West Port, Blakeley, Waterman och Kent. På sista platsen predikar han på två ställen.

I South Tacoma har pastor Frisk efter mångårigt förberedande arbete stiftat församling. Hon har redan uppfört en liten vacker kyrka, som väl snart är färdig för invigning. Söndagsskola hålles ock i South Side Addition. Dessutom håller broder Frisk på med att besöka Sunne-församlingen. När vädret är vackert, går det väl an, men annars är det en mycket svår resa öfver vattnet, därför att han ofta måste färdas i roddbåt.

I Olympia-Rochester-South Bend-pastoratet arbetar pastor Hawkins. Han känner sig missmodig ibland, emedan där ej är någon vidare tillväxt i Olympia och South Bend, utan tvärtom minskning på grund af utflyttning m. m. Församlingen i Rochester har nog de bästa framtidsutsikterna. Men hon är ju ändå liten och lofvar ett ringa understöd till lärares löande. Samma är förhållandet med de andra församlingarna. Detta pastorat fordrar därför mycket understöd, om läraren skall använda hela sin tid där, hvilket väl behöfs, om något skall kunna uträttas.

Vi borde hafva misionär anställd i Aberdeen och Hoquiam, dessa betydande sägverksplatser. Intet vidare kan uträttas utan att hafva en man stationerad där.

I Astoria har pastor Rydquist utkämpat en het strid med Pacific-sy-

noden för att få behålla fältet för vår konferens, men han har segrat och allt är lugnt igen. Han har t. o. m. måst predika på tyska språket för att kunna tillfredsställa behoven. Han har ock besökt Mist, Skamokawa och Chinook. Nog har han händerna fulla, om han skall kunna sköta ett stort missionsfält och predika på både svenska och tyska språken i Astoria.

I East Portland har pastor Renhard stiftat församling. Hon är redan ganska stor, och detta utan att församlingen på västsidan lidit någon minskning. Vi glädjas öfver att pastor Tolin flyttat till oss och tagit hand om verksamheten på detta så viktiga missionsfält, och vi förutse, att vi i en snar framtid skola hafva en stark församling i östra Portland. Pastor Renhard har besökt Warren, Magyers, Quincy och andra platser. I Warren är församling stiftad. Man har utsikt att snart kunna stifta församling i Carlsborg.

I Marshfield håller allting, och i synnerhet fastigheter, på att stiga ofantligt i värde, ty man väntar att få järnbana där i en snar framtid. Det skulle blifva glädjande för oss alla, om de finge en bana, ty då blefve det lättare att komma både dit och därifrån. Broder Bengtson har hållit gudstjänster på åtskilliga ställen utom staden. I North Bend gör han regelbundna besök en eller två gånger i månaden. Tvenne försök att stifta församling där hafva blifvit gjorda, men utan det önskade resultatet.

Pastor Nyström håller oförtrutet på i sitt omfångsrika pastorat. Utom hans regelbundna besök i församlingarna i Hockinson, Gresham och Gooseberry har han äfven besökt Pleasant Valley, Vancouver, Wash., Cascade Locks och The Dalles, Oregon. Han har ock blifvit ombedd att besöka Mosier och Hood River. Många svenskar lära finnas utmed Columbia-floden i Washington, men tid och krafter hafva ej räckt till för broder Nyström att besöka dem.

I östra delen af Spokane har pastor Jespersen börjat en söndagsskola och köpt en välbelägen hörntomt, på hvilken ett kapell uppförts, och man hoppas att med tiden få en själfständig församling där. Han har ock besökt Mica Peak, hvarest han har en liten konfirmationsklass. Broder Jespersen har nu resignerat

i Spokane för att åtaga sig presidentskapet vid vår skola och vårt församlingsarbete i Coeur d'Alene.

Pastor Nelson har haft händerna mer än fulla med arbete i sitt pastorat och såsom redaktör och finansör m. m. för vår COLUMBIA och nu senast såsom ordförande i vår skolstyrelse. Han har därför icke kunnat bedriva något extra missionsarbete på kringliggande platser. Vid årsstämman påyrkade han att pastoratet borde delas. Om så skedde, kunde missionsfältet, i synnerhet det kring Troy, bättre tillvaratagas och en eller flera församlingar stiftas.

I Coeur d'Alene, vår "skolstad", har stud. Liden arbetat under året. Allt har gått lugnt och stilla framåt.

Af det ofvan nämnda ser hvar och en att vårt missionsfält är stort, allt för stort för de arbetskrafter vi hafva. Våra pastorer och missionärer äro nästan öfveranstängda med arbete.

Vi hafva kanske varit för mångordiga i denna rapport, men alldenstund konferensen så visligen ordnat allt, att där är helt litet för missionsstyrelsen att göra, har styrelsen vid detta tillfälle velat gifva en nägorunda grundlig öfverblick öfver hvad som i rent missionsintresse har blifvit gjort i alla pastoraten så väl som af våra missionärer. O, att vi hade flera män! Gud gifve oss hvad vi behöfva. Han hjälpe oss i allt så, att många själar måtte varda frälsta och hans namn förhärligadt.

Spokane, Wash., d. 21 febr. 1907.

Vördsamt,

MISSIONSSTYRELSEN.

Med anledning af denna rapport fattades följande beslut:

1. att rapporten antages;
2. att missionsfältet Olympia och omgivning ordnas på så sätt, att missionär stationeras i Aberdeen, och att han därifrån besöker Hoquiam, Rochester och Ethel;
3. att konferensen anslår ett bidrag af \$900 till lön för missionären på detta fält med villkor, att hvad som samlas på fältet afräknas från detta bidrag;
4. att Olympia och Sumne-församlingen få tillsyn af den, som anställs i South Tacoma;
5. att konferensen äfven i år begär 50 cents per kommunikant af sina församlingar för hemmissionen;
6. att konferensen gifver ordföranden i uppdrag att uppställa en

skriftlig redogörelse öfver missions-saken, och att denna skrifvelse tillställas distriktsordförandena, och att extra insamling till förmån för missions-saken i sammanhang med missionsmötena i församlingarna anordnas;

7. att alldenstund konferensens mission så utvidgar sig, att konferensen är alldeles oförmögen att tillbörligt taga vara på den myckna skörden, konferensen ingår till synoden med en ödmjuk begäran om \$1,000 till hjälp för sin mission samt \$500 för fältet i British Columbia och \$500 för det från synoden öfvertagna fältet i norra Idaho;

8. att konferensen anslår \$100 till stud. Liden för det trogna arbete han utfört i Coeur d'Alene, Idaho.

Petitioner om understöd.

Flera sådana inkommo och beviljades som nedan:

1. Vancouver, B. C., beviljades \$500 för ett år, räknadt från den tid pastor erhålles;
2. Everett och Bothell beviljas \$550 för året;
3. Pastor B. S. Nyströms pastorat beviljas \$100 för året;
4. Bellingham-pastoratet beviljas \$300 för ett år från den tid pastor erhålles;
5. Troy-pastoratet beviljas \$200 för ett år från den tid det får pastor med villkor, att pastorn använder en del af tiden på missionsfältet, och att hvad därifrån inkommer afräknas från konferensens bidrag.

Läroverksdirektionens rapport.

Vördade ordförande i Columbia-konferensen, pastor Martin L. Larson.

Guds nåd och frid!

Den vid konferensens möte förliden höst med anledning af beslutet om ett konferensläroverks grundläggande valda direktionen beder att härmed vördsamt få afgifva redogörelse för sina åtgöranden.

Först må den tillåtas uttrycka sin personliga glädje och tillfredsställelse däröfver, att den betydelsefulla skolsaken inom konferensen framskridit så långt som fallet är. Hvem vågade väl vid senaste årsmöte ens hoppas, att ett konferensläroverk inom ett år skulle vara en faktisk verklighet? Och dock är det så. Genom Herrens ledning tro vi häudelsernas gång hafva gestaltat sig så, som för ögonen är. Och konferensen är störligen att gratulera med anledning af den raska utveckling,

som kännetecknat denna dess verksamhetsgren under det flydda året.

Direktionen har efter bästa förmåga och insikt till konferensens fromma sökt fullgöra sina skyldigheter. Dess flesta medlemmar ha liten eller ingen personlig erfarenhet i hithörande ämnen, och de erkänna med synnerlig glädje och tacksamhet, att de haft den största nytta af direktionsmedlemmens pastor J. Jespersons mångåriga grundliga erfarenhet som skolman. Som konferens må vi skatta oss lyckliga öfver att äga honom ibland oss.

Tre möten hafva hållits. Det första eller organisationsmötet hölls omedelbart efter förenämnda konferensmöte af de medlemmar, som då voro tillstädes. Pastor C. E. Frisk valdes till sekreterare och undertecknad till ordförande. Någon skattmästare ansågs det då icke nödigt att välja, men pastor Jespersen ombads att tills vidare omhänderhafva de finansiella ärendena. Densamme erhöi äfven uppdrag att korrepondera med vissa personer för att utröna, hvad utsikt det kunde vara att erhålla lämpliga lärare. Redan då gjorde sig den åsikten gällande, att det vore bäst att fortast möjligt uppätta åtminstone en afdelning af det ombeslutade läroverket och påbörja aktivt skolarbete.

Det andra mötet hölls i Spokane den 13 sistlidne december. Vid detta möte voro alla direktionens medlemmar närvarande. Första mötets beslut stadfästades. Enhälligt beslöts nu att snarast görligt efter det nya årets inträde börja en handelskola. Detta för ätvenne orsakers skull: för det första, att få vår skola i gång, och för det andra, att så långt möjligt förebygga fältets intagande af någon, som kunde blifva en svår medtäflare. Miss Hannah Anderson, förut vid synodens handelskola i Rock Island, kallades till lärare med en lön af \$65 i månaden och extra ersättning för undervisning i aftonskola, om sådan komme till stånd. Spokane-distriktets representanter inom direktionen bemyndigades att vidtaga alla nödiga åtgärder, som kunde blifva en följd af här nämnda beslut. Dessa å sin sida delegerade sin makt till pastor Jespersen. Om allt det arbete, omsorger och bekymmer, som härigenom lades på hans skuldror, kan den oinvigde näppeligen göra sig en adekvat föreställning. Emellertid lade han kraftigt hand vid förberedelser-

na med det resultat, att affärsskolan kunde öppna sina dörrar för kunskapssökande ungdom redan den 7 sistlidne januari i en för ändamålet hyrd passande lokal i staden Coeur d'Alene. Första dagen inskrefvos 12 elever. Lärarna voro: miss Hannah Anderson, stud. Oscar Liden och miss Mabel Fisher. Blott ett par dagar senare påbörjades en aftonskolas hållande. I slutet af januari upprättades äfven en musikafdelning. Båda dessa jämte handelsskolan ha rönt en glädjande tillslutning af elever. Redan den 31 jan. steg elevantalet till 56. Nuvarande antalet är 67. Under detta datum skref stud. Liden: "Att skolan redan väckt ett stort anseende här i staden, bevisas medelst det djupa intresse alla hysa för det nyss påbörjade skolarbetet." I musikskolan undervisa miss Esther Liden, miss Cora Holtbuer och mrs Dedrick. En oratoriekör har sedermera bildats. För åtminstone denna termin torde skolan bära sina egna utgifter.

Vid samma möte gafs pastor Jespersen i uppdrag att subskribera medel för nödiga skolbyggnaders uppförande. Många andra göromål ha dock hindrat honom från att ännu göra något därvid. En mrs P. J. Quillin i Coeur d'Alene hade erbjudit sig att bland sina förmögna vänner samla medel för vår skola. Det beslöts att mot en viss kommission anställa honom enligt hans erbjudande. Konferensen torde ha något att vänta från detta håll. Vid samma möte erhöil antydda subkommitté i uppdrag att till ett senare möte låta utföra ritning till lämpliga skolbyggnader.

Sitt tredje möte höll direktionen i sammanhang med detta konferensmöte. Ett utkast till ritning för tvenne s. k. "dormitories" blef därvid antaget, och rekommenderas det samma härmed till konferensens antagande. Direktionen anser förmånligast att först uppföra dormitories, ty endast så kan nödigt skydd gifvas åt vår ungdom, som i vår skola vill inhämta undervisning. De två öfre våningarna böra inredas till boningsrum för de studerande och jordväningen till lektionssalar.

Det uppdrag direktionen erhöil, att till konferensens årsmöte bereda förslag till konstitution för läroverket, har den ansett outförbart af det skäl, att det föll sig något svårt att föreskrifva lagar för en inrättning, som ännu existerade blott på papper-

ret. Till en början kan skolan mycket väl regleras efter allmänna grundsatser, och när den så väl kommit i gång, skola gjorda erfarenhetsrön betydligt underlätta utarbetandet af en ändamålsenlig konstitution.

Så har då denna nya verksamhetsgren inom Columbia-konferensen blifvit en verklighet. Skollfröet har utsått. Må det ha fallit i god jord, uppväxa och blifva till stor välsignelse för konferensen. Vare vår skola anbefalld åt Guds trogna omsorg och vårt folks innerliga förböner och frikostiga understöd.

Alldenstund direktionen valdes att tjäna endast till konferensens årsmöte, så åligger det konferensen att vid detta möte invälja ny direktion.

Under förhoppning att våra åtgöranden må vinna konferensens erkännande, betyga vi vårt hjärtliga tack för det förtroende, som konferensen hedrat oss med.

Spokane, Wash., d. 22 febr. 1907.

Å direktionens vägnar,

Vördsamligen,

N. J. W. NELSON,

ordf.

Bestut med anledning af denna rapport:

1. att den antages;
2. att konferensen instämmer i direktionens glädje och tillfredsställelse öfver att skolfrågan inom konferensen framskridit så långt som fallet är;
3. att beslutet om utarbetandet af stadgar för läroverket förnyas;
4. att direktionen bemyndigas att uppföra sådan byggnad eller byggnader, som den anser af behovet påkallade;
5. att det framlagda utkastet till byggnadsritning i hufvudsak följes;
6. att direktionen skall bestå af sju medlemmar;
7. att till medlemmar i direktionen följande väljas: pastorerna N. J. W. Nelson, J. Jespersen, C. J. Renhard, dr G. A. Anderson och C. E. Frisk; hrr John E. Erickson och C. B. Green;
8. att hr John F. Firch inväljes som hedersledamot af direktionen;
9. att den invalda direktionen tjänar till nästa årsmöte;
10. att konferensen öfverlåter åt direktionen att handla med afseende på undervisning, lärare o. s. v.;
11. att aktierna från hr John F. Firch skrivas i pastor N. J. W. Nelsons namn såsom "trustee for the Columbia Conference";

12. att konferensen härmed uttrycker sin stora tacksamhet till den afgående direktionen för det arbete den utfört för skolsakens befrämjande;

13. att konferensen ikläder sig de nödvändiga reseutgifterna, som direktion-medlemmarna ådraga sig i utföandet af sin ämbetsplikt.

Kassörens rapport.

Denna i detaljerad form ha vi tyvärr icke tillgång till. Den utvisade emellertid en slutsomma inkomster under året på \$2,714.48 med motsvarande utgiftskonto. Konferensen har en skuld på \$934.18.

Rapport om respredikantkassan.

Pastor Martin L. Larson, sollicitör för denna kassa, rapporterade i sammandrag som följer:

I kassan den 7 mars 1906. . . \$56.07
Inkommet under året 78.26

Summa \$134.33

Detta belopp hade öfverlämnats till konferensens kassör.

Pastor Larson ombads inkassera utestående subskriptioner till sagda kassa.

Nya församlingar.

Begäran om upptagande i konferensens och synodens gemenskap hade inkommit från följande församlingar:

1. Augustana-församlingen i East Portland, Ore.;
2. Betania-församlingen i Warren, Ore.;
3. Betania-församlingen i Kent, Wash.

De två förstnämnda församlingarnas begäran beviljades, och likaledes den sistnämndas, så snart hon till konferensens sekreterare insändt intyg om inkorporation.

Petitioner om ursäkt.

Pastorerna S. D. Hawkins, C. R. Swanson och B. F. Bengtson blefvo på grund af godkända skäl ursäktade för uteblifvande från detta möte.

Likaledes ursäktades församlingar, som ej sändt ombud till mötet, och som begärt sådan ursäkt.

Näska årsmöte.

Konferensen fick tvenne inbjudningar, nämligen från Westdala-församlingen i Troy, Idaho, och från Immanuel-församlingen i Portland.

Inbjudningen från den förstnämnda församlingen antogs med tacksamhet.

Vidare beslöts, att nästa årsmöte tager sin början den tredje onsa-

gen (den 19) i februari 1908 kl. 3 e. m.

Pastor C. E. Frisk inbjöd konferensen att hålla sitt allmänna missionsmöte i Första församlingen i Tacoma, hvilken inbjudning med tacksamhet antogs.

Åt pastor Frisk och församlingen öfverlämnades att bestämma tid för sagda mötes hållande. (Det blir sannolikt i okt. i sammanhang med församlingens 25 års-fest).

Beslöts, att pastoral-konferensen utnämner tesförfattare för såväl årsmötet som det allmänna missionsmötet.

Öfriga beslut.

1. Att konferensen gifver ordföranden i uppdrag att efter gudstjänsten på söndagskvällen å konferensens vägnar tacka Salems-församlingen i Spokane och dess prästfolk för det kärleksfulla och gästvänliga bemötande, som konferensens ledamöter rönt under mötet;

2. att konferensen besvarar de från Iowa- och California-konferenserna mottagna hälsningstelegrammen;

3. att förslidet års beslut om anslag för verksamheten i East Portland så amenderas, att det gäller proportionsvis intill nästa årsmöte;

4. att kassören utarbetar en restlängd för förslidet år och bifogar till sin rapport;

5. att konferensens delegation vid synodalmötet söker förmå synodens öfriga missionsverksamhet, och att sagda mission understödes genom särskilda insamlingar;

6. att i enlighet med från synodens missionsstyrelse erhållen begäran konferensen öfvertager missionsfältet i norra Idaho;

7. att sekreteraren får i uppdrag att låta trycka 2,000 exemplar af referatet öfver detta möte;

8. att ett utdrag ur protokollet, som fördes vid det extra ordinarie mötet förliden höst, införes i referatet;

Konferensen upphälfde sina förhandlingar för att sammanträda enligt gjorda bestämmelser.

Pastor Martin L. Larson avslutade med bön. Därpå sjöngs gemensamt psalmversen:

Din spira, Jesu, sträckes ut,
så långt som dagen himner,
Ditt rike står till tidens slut,
det står, då allt försvinner.
Ditt namn bekäns med himmelskt mod,
och för ditt kors, din segerstod,
nedfalla folk och kungar.

Gudstjänster under mötet.

Att i detalj redogöra för dessa torde vara af föga intresse. Vi nöja oss därför med att säga, att gudstjänster höllos hvarje afton under mötetiden samt på söndags f. m. och e. m. Hvarje kväll, utom den första, höllos tvenne predikningar. Med innerlighet och kraft förkunnades Guds ord rikligen för uppmärksamt lyssnande skaror. Vid dessa gudstjänster var den rymliga kyrkan väl fylld af åhörare. På söndagsförmiddagen firades Herrens heliga nattvard, hvarvid många framträdde till Herrens bord. Tvenne personer intogos vid tillfället i församlingens gemenskap som kommunikanter. På söndags e. m. kl. 3 firades barn gudstjänst, därvid en barnpredikan hölls på svenska och en på engelska. Vid aftonsången på söndagen sade konferens och församling hvarandra, genom sina representanter, ett hjärtligt tack för gåfvor och gengåfvor. Konferensen mädde väl hos den kära Salems-församlingen, och denna hade ock mått väl genom konferensens vistelse hos henne, att döma af de flitigt besökta gudstjänsterna.

Fredagskvällen hade ungdomsföreningen sin högtid. Ett ypperligt program utfördes till stor del af lokala förmågor. Det var en verklig njutningsrik högtidsstund. Vi säga än en gång ett enkelt, men varmhjärtadt: tack!

Måndagskvällen var afskedsstund. Alla pastorerna gåfvo då tänkespråk och bifogade kortfattade erinringar som afskedsord.

Församlingens sängarförmågor bidro i anseelig grad att med sin sköna sång förhöja gudstjänsternas högtidlighet.

På eftermiddagen förekom samtal öfver ämnet: "Hemmet". Detta samtal var både intressant, lärorikt och uppbyggligt. Pastor G. E. Rydquist inledde samtalet med en skriven afhandling, hvilken annorstädes i detta tidningsnummer finnes införd.

Några gudstjänster höllos också i Union Park och i kyrkan i Coeur d'Alene.

Pastoral-konferens.

Pastorerna höllo enskildt sammanträde ett par timmar på måndags f. m. Därvid tillsattes diskussionsledare för konferensens nästkommande tvenne möten.

Äfven behandlades frågan om Co-

LUMBIA. Bröderna ville icke höra talas om hennes nedläggande. De envisades ock, att den gamle vanlige skulle tjäna som redaktör och finansör. Man valde dock tvenne biträdande redaktörer, nämligen dr G. A. Anderson och pastor B. S. Nyström. Hoppas de må blifva flitiga medarbetare. Förmåga i den riktningen sakna de icke. Och så äro alla de öfriga pastorerna själfskrifna medarbetare.

Därtill är det många andra medarbetare. Hvilka äro då de? Jo, de äro tidningens prenumeranter! Tänk, huru det skulle underlätta arbetet, om hvarje prenumerant punktligt insände sin prenumerationsafgift vid årets början, så vi sluppe sända den ena påminnelsen efter den andra för att söka indrifva dessa små belopp! Vi tycka ej om att göra det. Det tar mycken tid och kostar ej så litet. Förslidet är belöpte sig kostnaden härför till närmare \$50. Låtom oss spara den summan i år!

—o—

Exkursjon.

En sådan per extra späravn företogs på måndagseftermiddagen till staden Coeur d'Alene, vår "skolstad". Om vi ej räknade galet, var det 37 deltagare i denna utflykt. De flesta konferensmedlemmarna voro med. Första uppehållet gjordes vid den plats, där konferensen i en snar framtid med all sannolikhet får ett ålderdomshem. Andra uppehållet skedde vid det för vår skola skänkta jordområdet. På detta samlades alla i en krets, och pastor Larson nedkallade i bön Guds välsignelse öfver vårt skolföretag, hvarpå alla uppstämde: "Gud, Fader, Son, i himmelstron, och Helge And' tillsammans! Upptag min bön och mig bekrön med nåd och sällhet. Amen."

Sedan man närmare besett skolplanen och dess omgifning, fortsattes färden till Coeur d'Alene, hvilket togs i betraktande, så långt den korta tiden medgaf. Särskildt besöktes vår kyrka och den lokal, där vår skola för tillfället hålles. Sedan man fått sig en kaffetår, skedde återfärden till Inland Empires metropol. Det var en trefflig och minnesrik utflykt.

—o—

Slutord.

De skola icke bli så många.

Församlingen i Spokane har gjort anseuliga framsteg de senare åren. För en tre år sedan köptes en tomt

invid kyrkan, och å densamma uppfördes ett präktigt pastorsboställe. För ett par år sedan höjdes kyrkan och ett ändamålsenligt "basement" byggdes under henne. Förlidet är grep församlingen sig an med att fullständigt omskapa kyrkans inre. Detta skedde så grundligt, att ingenting mer än fönsternas storlek nu vittnar om hennes förra skick. Kyrkans inre är tilltalande, pryddigt, kyrkligt. "Utvärtes" ser kyrkan ut nästan som förr, men under instundande sommar ämnar församlingen bekläda henne med tegel. Då blir hon så godt som ny allt igenom.

Att vi alla skulle trifvas bland det goda folket i Spokane, är ju en själfskrifven sak. Och det gör man öfverallt i våra församlingar.

Ett kärt möte var det nu hållna.

Gud välsigne våra församlingar, pastorer och allt vårt folk! Han främje i nåd verksamheten inom denna del af den stora vingården till själars frälsning och till sitt namns förhärligande! NJWN.

—o—

Redaktionsnotis. Detta nummer innehåller väsentligen redogörelse för konferensens årsmöte. Vi tyckte det var bäst att införa hela referatet i ett nummer. Allt annat gömma vi till april-numret, hvilket också snart utkommer, ty hädanefter kommer COLUMBIA att utgifvas i början af månaden i stället för i slutet. Vi tro det vara en bättre plan. RED.

Hemmet.

Tit. 2.

Säll den som fruktar Herren, som vandrar på hans vägar. Du skall föda dig af dina häunders arbete; säll är du och väl dig. Din hustru skall vara såsom ett fruktsamt vinträd i det inre af ditt hus, dina barn såsom olivkvistar omkring ditt bord. Se, så varder välsignad den man, som fruktar Herren. Ps. 128: 1—5.

Vi hafva fått till uppgift att säga några inledande ord till en allmän diskussion öfver ämnet: *Hemmet*. Detta tyckes vara ett tidsenligt ämne, ty just i vår tid förena sig så många krafter och inflytanden för att upplösa och förstöra hemmets heliga värld. Vid tanken på hemmet framkallas de heligaste känslor och de ljufvaste minnen. Vid barnomshemmet fästa sig minnen, som i tiden aldrig förblekna. Själfa ordet "hem" har därför ett eget och behagligt ljud. I det ordet inne-

fattas så mycket, som människan har känt och skattat högt på jorden. Det är icke blott huset med väggar och tak, utan dess innehåll och omgifningar, som förena sig uti att fullständiga bilden af hemmet.

I många af de moderna språken håller ordet "hem" på att utgå helt och hållet. I franskan finnes det icke. I tyskan begagnas det sällan, och i engelskan höres ofta "my house" i stället för "my home". I svenskan har ordet bibehållits, och måtte det stå som ett bevis på att för svensken är hemmet någonting mer än blott ett hus. Hemmet är en gudomlig inrättning. Gud skapade lustgården uti Eden till ett hem åt våra första föräldrar. Där fick människan smaka allt det goda Guds omsorg beredt henne. Fastän människan genom olydnad förlorade detta sitt saliga hem, så har dock familjelivets välsignelse följt henne, hvilket kan blifva ett paradys i miniatyr.

Vi vilja försöka att sammanfatta vårt ämne under tre hufvudgrupper:

1. Hemmets grundläggning;
2. Hemmets byggnad;
3. Hemmets inredning.

I

Äktenskapet och familjelivet har icke sin grund i samhällsordningar eller något mänskligt, utan det har sin grund i Guds skaparevishet och hvilar på hans uttryckliga befallning. Guds ord ligger därför såsom grund äfven för äktenskapet och familjelivet, och det är det tryggaste af allt. Det är alltid säkert att bygga på den grunden. Därför blifver också äktenskapet en gudomlig instiftelse och hemmet en institution efter Guds vilja. Så länge därför, som det finnes människor, som frukta Gud på jorden, så skola också hem byggas på den grunden. Det är nog att Gud har befallt det, för att hvarje normal människa skulle anse det som sin plikt att ingå äktenskap och bygga sitt bo.

För det andra hör till hemmets grundläggning en naturlag hos människan själf. Guds skaparevishet gjorde människan sådan, att han själf sade, då han såg på sitt mästerverk: "Det är icke godt för människan att vara allena." Hemmet är af stor betydelse för mannen. Till sin natur är han hård och sträf och behöfver det milda väsendet vid sin sida, som heter kvinna. Utan hen-

ne blir han lätt egoist. Erfarenheten visar tydligt, att den man, som beslutat att lefva fram sitt lif såsom untkarl, blir egen för sig själf och andra. Hemmet är en skola icke blott för barnen, utan äfven för mannen och kvinnan. För kvinnan är hemmet den egentliga platsen. Kvinnan kan visserligen blifva konstnär, lärare, doktor, bokhållare och kontorist, kan försörja sig väl, vinna anseende och ära, men aldrig kan hon känna sig så lycklig som då hon har ett hem att verka uti, sitt eget lilla tjäll. Där pryder hon sin plats. I hemmet är hon solen, som sprider ljus, värme och lif omkring sig. Hon är äfven af naturen beroende af mannen i det hänseendet, att hon är mera svag och böjlig och därför behöfver ett stöd. Både mannens och kvinnans karakter och lefnadsätt urarta sig lätt utan det egna hemmets hälsosamma inflytelse.

För det tredje hör till hemmets grundläggning, att man under bön till Gud öfverväger och bereder sig för ett så viktigt företag. "En god hustru är en Guds gåfva", säger den vise. Vår kyrkas lärofader säger ju också, att man bör bedja till Gud i sju år om en god hustru. I vår tid ingås äktenskap allt för besinningslöst och obetänksamt. Att äktenskapet är en gudomlig instiftelse och gäller för lifvet, synas många glömma eller vara okunniga om. Kärleken, som man prisar så högt, är ofta af oäkta slag och håller icke att bygga äktenskaplig lycka uppå. Visst är den sanna kärleken grundläggande, men den är icke blind, icke besinningslös. Vid ingående af äktenskap bör förståndet vara med. Människor finnas, som hafva en förvånande stark tro på Gud, hvadan de ingå äktenskap utan ringaste utsikt att kunna försörja en hustru, men det är att fresta Herren. Jag vill blott nämna en sak till med afseende på hemmets grundläggning, och det vill jag göra genom att citera ett ordspråk: "Fädernas välsignelse bygger barnens bo."

II.

Vi vilja betrakta äktenskapet, då vi begagna bilden af ett hus, såsom hemmets byggnad. Härom vilja vi icke mycket orda, emedan vårt ämne afser mera särskildt det tredje momentet i vårt schema. Vi hafva redan nämnt att äktenskapet är en gudomlig instiftelse. "Därför skall

en man öfvergifva fader och moder och blifva när sin hustru" o. s. v. Äktenskapet är därför en förening mellan en man och en kvinna, en sammanfogning liksom af Gud själf. Denna förening är således helig, innerlig och ouplöslig. Äktenskapet är heligt, emedan Gud, den helige, har stiftat det. Det är innerligt, emedan inbördes och ömsesidig kärlek knyter banden. Det är ouplösligt, emedan det afser en lifsuppgift, det afser förenade makars bistånd, släktets förökelse och uppfostran.

III.

Hemmen äro porerna i samhällskroppen, cellerna i bikupan. Äro dessa icke af god beskaffenhet, är där någonting, som fräter på dem, så måste ovillkorligt det hela lida därpå. Roms grundsats var: "allt för staten". Uppå den grundsatsen byggdes det rike, som aldrig skulle vackla eller falla. Men det mäktiga romerska riket har fallit och dess spillror hafva spridts världen vida omkring. Hvarför har det fallit? Emedan grundsatsen var falsk. Hade den i stället varit: "Allt för hemmet", så hade Rom stått än i dag. Ett godt hem, ett lyckligt familjelif är paradiset i miniatyr och hvarför icke ett eko från det förlorade Edens paradiset och en förgård till det himmelska paradiset? Under rubriken "Hemmets inredning" blir det vår uppgift att söka beskrifva ett godt hem, i korthet att säga hvad som utmärker ett sådant.

1) Vi äro icke villrådiga hvad som bör stå först under en sådan rubrik. Vi sätta gudsfruktan och dygd såsom det första utmärkande draget. Psalmisten säger i våra begynnelseord: "Säll den, som fruktar Herren, som vandrar på hans vägar." Vi säga icke detta af vana eller därför att det borde vara så, utan därför att det verkligen är så. Ett hem må glänsa aldrig så skönt och det må uppvisa all ståt, prakt och granulat, som rikedom, smak och konst kunna frambringa, saknas gudsfruktan och dygd, så fattas där någonting väsentligt. Allt kan väl synas godt i detta hem, men blickar man bakom kulisserna, råder förbannelse i alla fall under all glans. Huru mycket öfverslöjadt elände, huru många tårar i det tysta, huru fattigt i trots af all lyx! Huru godt är det icke däremot i det hemmet, där gudsfruktan öfvas? Där är hvar-

je vrå en bönevrå och hvarje stol en bönepall, där ligger den nötta bibeln på bordet med gamlefars glasögon uppå, där kännes det så godt att vara, där är himlens port, ett Betel i sanning. Svårigheter och nöd komma äfven såsom gäster till sådana hem, men då vet man hvart man skall gå. Herren Kristus är nageln, som någon har sagt, på hvilken man får hänga alla sina bekymmer, all sin nöd.

2) Det andra utmärkande draget är kärlek och sänja. Dessa två höra tillsammans, ty kärleken, heter det, är tålig och mild. Men i trots därpå kan det "knarra" äfven i de bästa hem. På den allra finaste silkestråden kan det slå sig en knut. Men bönevrån är den bästa, där hvarje knut på det äktenskapliga lifvets tråd kan upplösas, och Guds ord är det svärd, som kan afhugga hvarje familjelifvets gordonknut.

Jag vill läsa tvenne bibelspråk för er, och om I följn dem, skola edra hem blifva lyckliga, om de icke varit det förr. Först ett för hustrurna, och männen kunna sysselsätta sig med någonting annat under tiden. "I hustrur, varen edra män underdåniga, såsom tillbörligt är i Herren." Kol. 3: 18.

Vill du, kära hustru, göra din man vresig, köra honom från hemmet, till klubben eller krogen, så sjung klagovisor. Klaga på barnen, på vädret och öfver ditt myckna arbete. Tala om allt förargligt, som händt, under det din man varit borta, förebrå honom hans fel i samma ton, gör det, och hemmets lycka och frid äro förbi. Det hör till ditt väsende och plikt att vara mild och undergifven. Klagar din man vid hemkomsten från sitt dagsarbete öfver maten o. dyl., så skyll icke på barnen eller vreden, utan tag din man om halsen och säg: "Käre vän, jag har gjort så godt jag kunnat i dag. I morgon skall du få se att det blir bättre." I hustrur hafven tyngsta bördan att bära, hvad hemmets trefnad beträffar, I hafven en svår uppgift. Men, kära hustru, det är dock din lycka, att du gör hemmet så trefligt som möjligt. Möt din man med ett leende, när helst han kommer hem. Är han ändå vresig, så bed Gud om nåd att kunna vara mild och vänlig, och lef för att glädja din man. Men din man har många fel? Ja, hvem har ej det? Tag din man om halsen igen, tala om dina egna fel, förebrå

dig själf och bed honom om förlåtelse, och du skall öppna hans hjärta, och där bli ömsesidiga bekännelser, ömsesidig förlåtelse och ömsesidiga föresatser till bättring. Så var mild och undergifven mot din man, och det icke blott för den husliga trefnadens skull, utan äfven för Herrens skull.

Nu behöfven icke I höra på längre. Vi skola äfven läsa en vers för männen. "I män, älsken edra hustrur och varen icke bittra mot dem." Vi skola betänka, att den hustru vi äga är oss beskärd af Herren, och att vår hustrus och våra barns lycka grundas på den mot dem visade kärleken. När vi komma hem och allt icke är i bästa lag, maten kall eller ännu icke färdig, så böra vi i stället för förebråelser säga ett uppmunrande ord. "Du har haft mycket att göra i dag, ser jag, lät mig hjälpa dig." "Men", säger någon, "min gumma gör ingenting annat än springer i stugorna, dricker kaffe och pratat bort tiden." Men uppmuntra henne ändå i det husliga arbetet och bestyren. Bär in ved och roa barnen en stund, medan hon lagar maten. Sätt knifven i det egna jaget, och du skall få se, att det blir en salig död. Du skall få se huru lätt det går för din hustru att göra sitt arbete och ställa allt i ordning. Köp icke blott barnen litet konfekt och dylikt, när du går hem, köp äfven din hustru något ho nicke på förhand vet om att hon skall få. Kvinnan är svag för öfverraskning. Lätom oss i Guds namn öfva kärlek, ty "kärleken i den mänskliga sammanlefnaden är som oljan i maskinen." Med en droppe honung kunna ett helt dussin flugor fångas, men icke en enda med en hel kanna ättika. Herren säger: "Varen icke bittra mot dem". Gud förlåte oss män, då vi använt stickord, som sårat kvinan. Ett sår i den husliga sammanlefnaden öfvergår till barnen och verkar skadligt. Kvinnan är mycket känslig och öm och kräfver därför vårt beskydd med afseende på hjärta och känsla.

Ännu ett ord till oss alla, medan vi tala om kärlek och sänja. Ordet "du" bör sällan begagnas i familjen. Om man och hustru-bruka den benämningen för hvarandra, så lära barnen sig att begagna samma ord. Orsaken hvarför det icke bör begagnas är denna, att det tyder på skilda intressen. Ordet "vi" bör desto oftare begagnas makar emellan. Äfven i ett ord ligger mycken betydelse,

och vi rekommendera det lilla ordet "vi" till alla makar.

3) Vi hafva dröjt länge vid momentet "kärlek och sänja", men vi hafva gjort det med flit. Vi skola vara så mycket mera kortfattade i hvad som återstår. Hushållning och sparsamhet utmärker äfven ett godt hem. Låten allting ordentligen och skickligen tillgå, kan sägas om allt hvad människan företager sig. Oordning och slöseri utmärker ett dåligt hem. När Jesus hade bespisat de fem tusen, befalldes han att det öfverblifna skulle tillvaratagas. Det är kristligt att vara sparsam, men icke att vara girig.

4) Det utmärkes äfven genom arbetsamhet. Mången tänker att man för syndens skull blifvit ålagd att arbeta, men icke så. Det är en välsignelse att få och kunna arbeta. Myran är en bild af arbetsamhet. "Gå till myran, du late." Myrstacken liknar hemmet.

5) Kan man vid talet om hemmets inredning undvika att tänka på barnen och barnuppfostran? Med all aktning för våra bröder här och alla andra, som icke hafva några barn, så saknas väl någonting väsentligt i barnlösa hem. De äro hemmets prydnad och glädje. De äro grönskande olivkvistar vid bordet, de äro doftande blommor i hemmet. "Barn äro en Herrens gafva och lifsfrukt är en skänk." Barnen förena äkta makar. De hafva ofta återknutit bristande band. Med afseende på barnuppfostran, så hafva vi Guds ords förmaning att uppföda dem i Herrens tukt och förmaning och på dopets grund lära dem att hålla allt hvad Kristus har befallt. Mycket lämnas osagdt om barnuppfostran och om mycket annat, som rör det för handen varande ämnet. Vi hoppas, att hafva väckt några tankar, som kunna leda till en liflig diskussion.

Herren välsigne i nåd hvarje äkta man och hustru såväl som hvarje hem i denna församling och i hela vår konferens. Göre han oss lyckliga i våra hem här och saliga en gång i vårt eviga och himmelska hem.

G. E. RYDQUIST.

Dröj hos mig.

O, dröj hos mig! Fort solen sänker sig, och natten kommer: Herre dröj hos mig!

Då mänsklig hjälp ej längre gagna kan,

hjälplösas hjälp, min Gud, jag ropar an.

Snabbt ila lifvets stunder mot sitt slut, snart glädjens, ärans lusteld brunnit ut,

hvarjt än jag ser, förgängelse och död; o du, som ändras ej, blif du mitt stöd.

Ej blott ett ögonkast, ett ensamt ord jag beder öm, men, Herre, vid ditt bord som lärjunge i frid jag sitta vill och hvad du har att säga lyssna till.

Som kungars Kung ej kom i majestät, men kom med salighet i dina fjät, gif salfva åt hvarjt sår, för sorg gif bot, kom, vän af syndare, tag mig emot!

I tidig ungdomsdag mot mig du log, och fast jag, syndasvärd, i fjärran drog,

du likafullt har ej försakat mig. Vid lifvets slut, o Herre, dröj hos mig!

Förntan dig, hvad manne vore jag? För frestarns makt, hur utsägligt svag!

Hvem kan, som du, min sköld, min styrka bli?

I natt och ljus stadt du mig, Herre, bi!

Ej ovän fruktar jag, då du är när, du sorgens börda, smärtans tyngder bär;

du död, hvar är din udd, ditt styng, o graf?

Tack vare dig, o Gud, som segern gaf!

Mot korsets höjd mitt trötta öga led, från klarnad sky lät ljuset strömma ned

och gjuta himlens skimmer kring min stig;

i lif och död, o dröj, min Gud, hos mig!

H. S—M.

Se, Guds Lamm, som borttager världens synd!

Joh. 1: 29.

Denna uppmaning gifver Johannes döparen sina lärjungar och visar dem därmed från sig till Herren Jesus. Denna uppmaning gäller alla människor, ty af Guds nåd skulle Kristus smaka döden för alla. Den förnyas därför på andra ställen i nya testamentet. Sen på trons begynnare och fullkommare, Jesus, hvilken i stället för den glädje som förelåg honom led korset och aktade icke smälek och sitter på högra sidan af Guds tron. Ebr. 12: 2.

Herren Jesus kallas Guds Lamm. Herren hade för sitt folk Israel inrättat en offergudstjänst med blodiga offer för att lära dem, att utan blods utgjutelse sker ingen förlåtelse, och till att förebilda detta Guds Lamm. Vid utgången nr Egypten skulle hvarje husfader slakta ett årsgammalt lamm och bestryka dörrträden med blodet, då skulle deras hem skonas, då Herren slog allt förstfödt i Egypten. Sedan skulle hvarje påskhögtid hvar husfader i Israel slakta och äta påsklammet. Gamla testamentets offerdjur kunde dock icke borttaga synder. Men så

älskade Gud världen, att han utgaf sin ende Son. Han skulle blifva det offerlamm, som skulle borttaga världens synd. Han kallas därför Guds Lamm. Gud kastade allas våra synder på honom. Han bar våra synder. Es. 53. Uti Kristi pinas historia sådan den framställes af de fyra evangelisterna få vi se hvad det kostade den käre Frälsaren att borttaga världens synd. Vi läsa där om hans bittra kamp i Getsemane, huru han där var i dödsängest och blodsvetten droppade från hans panna, och huru han vidare, förrädd af en apostel, fördes från den ena orätfärdiga domstolen till den andra och dömdes att korsfästas. Vi läsa om huru han blef bespottad, slagen, törnekrönt och slutligen som ett lamm leddes ut till att slaktas och vidare, korsfäst mellan tvenne ogärningsmän, under kropp- och själskval utropar: "Min Gud, min Gud, hvarför har du öfvergifvit mig?" Han uppgaf sedan sin ande och blef sannfärdigen död. Allt detta lider han af fri kärlek för oss. Vi hafva gjort honom arbete med våra synder och möda med våra missgärningar. Hvar och en af oss har orsak att säga

Jag har förskyllt, och mig har bort för allt det onda, som jag gjort, själf utstå sådan smärta.

Jag skulle denna bitterhet med evig skräck och grufsamhet ha smakat i mitt hjärta:

lida, kvida för synder mina i den pina och den låga, som de dömda andar plåga.

Låtom oss så med tacksamhet, men ock med syndaånger betrakta vår Frälsare i hans lidande.

Men i detta sitt bittra lidande och sin blodiga död har han verkligen försonat våra synder, och nu hafva vi i honom återlösningen genom hans blod, syndernas förlåtelse efter hans nåds rikedomar. Må vi då lämna vår synd i beaktelse och bön åt honom och låta honom helt få aflyfta syndabördan från våra samveten, så att vi med glädje må kunna tacka honom för syndaförlåtelsens nåd och sedan gifva oss själfva helt åt honom såsom hans arbetes lön.

Efter att hafva framburit ett enda offer för synder sitter han för beständigt på Guds högra sida. Ebr. 10: 12. Han har därmed all makt i himmelen och på jorden, makt att dagligen och rikligen förlåta våra synder, makt att styrka, hjälpa och frälsa oss. Han har sagt: Var trofast intill döden, så skall jag gifva dig lifvets krona.

O du Guds Lamm, som gjutit ditt blod oss till försoning, som helat hvad vi brutit, som oss beredt förskoning, ditt folk sig det tillägnar och gläds å trones vägnar, gif oss din frid, o Jesus!

Kyrkobladet.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,

MOSCOW, - - - - - IDAHO

Prenumerationspris:

För helt år i förskott. 50 cents.
För helt år till Sverige. 65 "

Erlägges icke prenumerationsavgiften inom 3 månader efter förfallotiden, så begäres 75 cents.

Columbia.

VOL. VIII. No 3.

March 15, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price.
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationsstiden är utlupen, och att prenumerationsbör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor N. J. W. Nelson, ordförande,
823 E. 5th st., Moscow, Idaho.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.

Pastor C. J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Ore.

MOLINE PIANON & ORGLAR

Äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislista erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

**Prenumerera nu
på var kyrkas tidningar**

**AUGUSTANA
THE YOUNG
LUTHERAN'S COMPANION
UNGDOMSVÄNNEN**

ADRESSERA:
**AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.**

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herreklädes- artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - - IDAHO.

ÖLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmaterier
och allt, som tillhör en
välordnad apotekarerörelse
alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af tafnor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSSOW Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, - - - - - IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

**CANDIES, ICE CREAM &
SOFT DRINKS**

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, färbkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia,
Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints,
Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

The Idaho Meat Market

Svensk köttbod.

Allt som tillhör affären alltid på lager.
Moderata priser. Redbar behandling.
Gör mig ett besök!

CARL F. ANDERSON, ägare

If you are in the Palouse country
you may have your laundry done
at the

MOSCOW

STEAM LAUNDRY

Just hand it to our agent at either
of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Juliaetta,
Lenore,
Peck,
Culdesac,
or Gifford,

and it will have our
prompt attention.

We clean everything,
"your character excepted"

C. B. GREEN, Proprietor